

5. Interpretace díla

V této kapitole diplomové práce se budeme zabývat samotnou interpretací. Popíšeme technická a interpretační úskalí. Dále bude kapitola obsahovat návrhy a postřehy k nácvičku skladby i jejího provedení na pódiu. Je třeba podotknout, že návrhy počítají již s technicky vyspělým hráčem, který již více než elementárně obsáhl techniku svého nástroje a svoji pozornost může tedy zaměřit „k vyšším cílům“. Nácviček a metodiku skladby pro žáky na ZUŠ si nastíníme v další kapitole.

5.1 První pastorela Andante

Těžištěm práce violoncellisty při interpretaci první pastorely bude jistě docílení kvalitního tahu smyčce pravé ruky, který postihne všechny nuance barvy, dynamiky a autorův způsob zápisu melodie, který vypadá, jako kdyby tóny nebyly řazeny do taktů, ale do dlouhých melodických frází. Violoncellista musí dokázat „smyčcem vyprávět“ a naprosto veškerá technika musí být podřízena tomuto způsobu hry.

Tempové označení *Andante* není pomalým tempem. Se svými předepsanými šedesáti údery za minutu a předpisem krokem, volně, ale nikoliv zdlouhavě, se řadí téměř až na okraj temp středních. Je velmi obtížné hrát skladbu v tomto tempu, aniž by hráč začal zpomalovat. Proto je vhodné soustředit se neustále na průběh melodie. Vzhledem k tomu, že zde má klavír introdukci, je zde na místě domluva mezi interprety. Stejně tak jako hráči nesmějí zpomalovat, neměl by se v pastorele objevit jakýkoliv neklid nebo spěch. Vyjádřit náladu první pastorely je tedy velmi obtížné.

Vzhledem k větším notovým hodnotám a průběhu melodie je vhodné hrát celým smyčcem a kontrolovat rychlost tahu, aby skladba působila oním dojmem „nekonečné melodie“. Při tahu smyčce směrem od žabky je třeba zjemnit tah pohybem zápěstí dolů a směrem od špičky zase nakloněním zápěstí na druhou stranu ještě před změnou smyku. Jedině tímto způsobem je možné docílit neslyšných výměn tahu smyčce. Důležitým faktorem je také